

Norsk Industri

Fellesforbundet

Treindustrien

1. Arkiv for jfr.
2. Avd. for beh.
3. Kopi:

**NORGES
SKOGEIERFORBUND**

**NORSKOG
NORSK SKOGBRUKSFORENING**

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2007/00265-1	Ansatt:
Mottatt: 01 FEB 2007	ASR
SKOG/	AKA: 484
Kopi:	Avskrift:

Til

Energi- og miljøkomiteen
Næringskomiteen
Landbruks- og matministeren
Miljøvernministeren

Oslo, 25.01.2007

Skognæringens miljøarbeid

Den 2. januar sendte NRK – Brennpunkt et program som tok for seg skogbrukets forhold til miljøverdier i skog. Foruten en rekke direkte faktafeil, etterlot programmet seg ubesvarte spørsmål som bidro ytterligere til å forsterke det feilaktige bildet av skognæringen.

Fellesforbundet, Norsk Industri, Treindustrien, Norges Skogeierforbund og NORSKOG vil med dette gi til kjenne at vi tar avstand fra omtalen næringen har fått av Brennpunkt.

Vi organiserer ulike deler en verdikjede med sterk miljøprofil, og stor betydning for sysselsetting og verdiskaping i Distrikts-Norge. Bransjen spiller en viktig rolle for norsk miljørettet verdiskaping, av et omfang som bør kunne omtales som vesentlig. I dette bildet oppleves det som et overtramp når en organisasjon med klare kommersielle hensikter uhemmet får sverte inntrykket av en seriøst arbeidende næring på landets rikskanal. Ansvar som påhviler Brennpunktredaksjonen for å formidle et virkelighetsbilde er etter vårt syn slett ivaretatt i denne saken.

Miljøorganisasjonene som ble profilert i fjernsynsinnslaget, er de samme organisasjonene som avsto fra deltakelse i den åpne prosessen om utarbeidelse av ny Levende Skog standard. Dette i motsetning til faglig funderte organisasjoner som bidro til å fremforhandle strenge miljøkriterier for moderne skogsdrift. Å avstå fra deltakelse for så å forsøke å skape skinn av manglende inkludering, vekker oppsikt blant våre medlemmer.

Biologen Terje Blindheim, som ble sterkt eksponert i nevnte innslag, har vært en av de fremste kritikerne til prosjektet Miljøregistrering i Skog (MIS). Kritikken bygger på at MIS metodikken ikke tar utgangspunkt i den enkelte art, men i livsmiljøer som tilsier et høyt biologisk mangfold. Med rundt 50.000 arter å forholde seg til, er registrering og bevaring av et utvalg leveområder vurdert som mest hensiktsmessig. Dette bygger på et omfattende forskningsarbeid, utført i statlig regi av landets fremste ekspertise. Det er en kjensgjerning

at biologer får mindre kartleggingsoppdrag med den valgte metodikken, noe som har skapt grobunn for en profesjonskamp som også kom til overflaten i tv-innslaget.

Det ble mer enn antydning at skognæringens miljøsertifisering står langt tilbake for den såkalte FSC sertifiseringen. Det er imidlertid PEFC som er det mest anvendte sertifiseringssystemet for skog på verdensbasis, og er det systemet som for det aller meste brukes i Norge. Skogeiere som ønsker sertifisering etter FSC standard har allikevel mulighet til dette. Etter siste forhandlingsrunde om Levende Skog standarder er det for øvrig enighet om også å arbeide for etablering av en nasjonal FSC standard.

Levende Skog

Næringens miljøarbeid er basert på Levende Skogs standard for et bærekraftig norsk skogbruk. Standarden er et resultat av en enighet bl.a. med miljøbevegelsen om hvilke krav som skal stilles til et bærekraftig skogbruk. Levende Skog ble etablert i 1998. Den 20. oktober 2006 var det enighet mellom partene om en revidert standard. Denne enigheten er unik; ikke i noe annet land har en slik bred nasjonal enighet om en skogstandard. Det er heller ingen annen næring i Norge som har en tilsvarende enighet med miljøbevegelsen om hvordan næringen skal drive sin virksomhet.

Følgende organisasjoner er med i enigheten om Levende Skog: WWF, Sabima, FRIFO, Friluftsrådernes Landsforbund, Treindustrien, Treforedlingsindustriens Bransjeforening, Statskog, Norskog, Norges Skogeierforbund og Fellesforbundet.

Praktisk talt hele norsk skogbruk er sertifisert etter miljøstyringssystemet ISO 14001 og Levende Skogs standard. Denne sertifiseringen innebærer at det må etableres rutiner for å sikre at kravene i Levende Skogs standard blir fulgt opp, at avvik blir registrert og at tiltak blir iverksatt for å forbedre systemet når det viser seg å være nødvendig. I tillegg er det satset sterkt på opplæring av funksjonærer, entreprenører og skogeiere. Bl.a. har nesten 16.000 skogeiere gjennomført en egen kursserie om standardene.

Nøkkelbiotoper – metode

Ett av kravene i Levende Skog er at nøkkelbiotoper skal registreres, velges ut, dokumenteres og kartfestes. Hensikten er å bidra til å sikre leveområder for arter som er truet på den norske rødlisten. Gjennomsnittlig størrelse på nøkkelbiotopene er 11 dekar.

Metoden for registrering og utvelgelse av nøkkelbiotoper følger retningslinjer gitt av Norsk Institutt for Skog og Landskap (NIJOS). Denne metodikken er basert på kunnskap framkommet gjennom forskningsprosjektet Miljøregistrering i Skog – MiS (kostnadsramme 30 mill. kr). Her var konklusjonene bl.a. at rødlisteartene finnes spredt ut over hele skogarealet, at forvaltningen av disse burde baseres på å sikre livsmiljøer for slike arter og ikke på mer eller mindre tilfeldige funn av artene. Det ble definert 29 ulike livsmiljøer som er viktige for arter som vil være utsatte dersom skogbruket ikke tar spesielle hensyn.

Metoden innebærer at det legges opp til en totalregistrering av slike livsmiljøer som har en kvalitet utover et definert minimum (inngangsverdi). Med utgangspunkt i disse registreringene forutsetter metoden at det gjennomføres en planprosess der de områdene som skal avsettes som nøkkelbiotoper blir bestemt. I tillegg til kvaliteten på de registrerte livsmiljøene, gjøres det i denne planprosessen også en vurdering av hvilke livsmiljøer som bør prioriteres i det konkrete området og hvilke næringsmessige konsekvenser ulike valg vil ha. Planen, med de utvalgte områdene, skal gi et nettverk av områder som på et faglig grunnlag skal sikre livsmiljøer for arter det er viktig å sikre i dette området.

Vi er omtrent halvveis i arbeidet. Resultatet så langt er at 1,4% av det totale skogarealet blir avsatt som nøkkelbiotoper (dvs. ca 4% av den hogstmodne skogen). 0,8% forvaltes urørt, 0,6% kan skjøttes. Biologen, som deltar i planarbeidet, har det avgjørende ordet når det gjelder forvaltning (urørt eller skjøtsel). Hvis biologen er uenig i utvelgelsen, skal han/hun ta protokolltilførsel på dette.

Nøkkelbiotopregistreringene i Sverige og Finland gjennomført omtrent på samme måte, har gitt som resultat at det avsettes hhv. 0,83% og 0,6% av skogarealet.

Utvelgelse av nøkkelbiotoper – ansvarsforhold

Med utgangspunkt i bruttoregistreringer skal det gjøres en prioritering der de ulike funksjoner og hensyn skogen har, skal avveies. I praksis skjer utvelgelsen på tvers av eiendomsgrensene på utvalgsmøter der skogeierens organisasjoner og kommunen deltar. Biologisk kompetanse skal alltid delta.

Det er likevel skogeieren som har det siste ordet når det gjelder hvilke områder som skal avsettes som nøkkelbiotoper på eiendommen.

Skogeierorganisasjonene har en rådgiverfunksjon i forhold til skogeier. I tillegg skal skog-eierandelslagene, som sertifisert organisasjon, påse at utvelgelsen holder de faglige krav som følger av metoden og Levende Skog. Holder ikke utvelgelsen de faglige kravene, vil skogeier ikke kunne få solgt tømmer gjennom skogeierorganisasjonene

Kommunenes rolle er definert ved det forvaltningsansvar de har i forhold til det offentlige regelverk på området (skogbruksloven, forskriften om skogbruksplanlegging, tilskudd til nøkkelbiotoper).

Åpenhet om data fra miljøregistreringene

Det er skogeier som bestiller registreringene på sin eiendom. Resultatet innarbeides i hans/hennes private skogbruksplan, og er hans/hennes eiendom.

Det blir gitt tilskudd til registreringene/skogbruksplanen. Staten dekker gjennom tilskuddet 40% av miljøregistreringene, skogeierne dekker resten. Det er en forutsetning for å motta tilskudd at det offentlige skal ha kopi av resultatene.

Etter forskriften om skogbruksplanleggingen var det fram til 2004 forutsatt at kommunen ikke kunne utlevere resultatene/grunnlagsdata til utenforstående. Dette ble endret i 2004, slik at miljødata generelt nå skal være offentlig tilgjengelige. Kravet om åpenhet om dataene er også nedfelt i den nye skogbruksloven som trådte i kraft fra 1.1.2006.

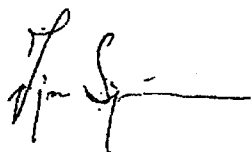
Også etter miljøinformasjonsloven er skogeier pliktig å utlevere data fra miljøregistreringene når dette blir krevd. Kommunen vil ha en tilsvarende plikt (uavhengig av når dataene stammer fra).

Utviklingen av skogtilstanden

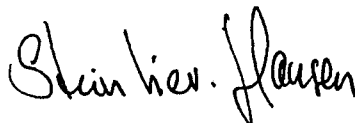
Det er blitt mer biologisk gammel skog i Norge de siste 80 årene. Bare fra 1991-2002 økte arealet med gammel skog slik Landsskogtakseringen nå har definert det med 45%. Mengden gamle grove trær og død ved er også langt større enn tidligere. Det er derfor betydelig mer skog som oppfyller vernekriteriene i naturvernloven i dag enn for 50-60 år siden.

Økologisk sett er tilstanden langt bedre i norske skoger enn tidligere. Samtidig innebærer skogbrukets oppfølging av Levende Skog at forholdene for det biologisk mangfoldet vil bli enda bedre i fremtiden.

Med vennlig hilsen

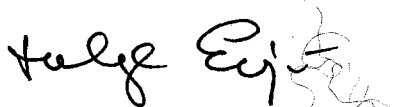
Kjell Bjørndalen

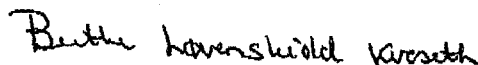
Stein Lier-Hansen

Reidar Bergene Holm

Sign.

Helge Evju

Benthe Løvenskiold Kveseth